

De Brief aan de Romeinen

Hoofdstuk 6

Bron: <http://www.middletownbiblechurch.org/Romeinen/Romeinen.htm>

Vertaalde versie: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, bewerking, plaatje en voetnoten door M.V.

Inleiding:

De eerste vijf hoofdstukken van Romeinen gingen over RECHTVAARDIGING. Romeinen 6 gaat over HEILIGING. “Heilig” betekent apart gezet voor Gods dienst. Dit woord wordt gevonden in Romeinen 6:19, 22.

God heeft me gered van de STRAF van zonde – dit is RECHTVAARDIGING (Romeinen 1-5).

God redt me van de MACHT van zonde – dit is HEILIGING (Romeinen 6-8).

God zal me redden van de AANWEZIGHEID van zonde wanneer mijn redding gecompleteerd wordt – dit is VERHEERLIJKING (Romeinen 8).

Dus, Romeinen 6 gaat over deze cruciale vragen: “Hoe zal ik het christelijke leven leven? Hoe kan ik overwinning hebben en heerschappij over zonde? Hoe kan ik een leven leiden dat apart gezet is voor de dienst van de Heer Jezus Christus? Hoe kan ik vrij zijn van de slavernij van zonde? Wat moet ik doen om een leven te leven dat God aangenaam is? Zie “Het christelijke leven en hoe dit moet geleefd worden”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christelijkeLeven.pdf>.

Als iemand zou vragen “Wat moet ik doen om gered te worden?” of “Wat moet ik doen om gerechtvaardigd te worden?” dan zouden we in staat moeten zijn deze persoon een bijbels antwoord te geven (vergelijk Handelingen 16:30-31). Evenzo, als een gelovige zou vragen: “Wat moet ik doen om het christelijke leven te leven?” of “Wat moet ik doen om in de nieuwheid van leven te leven?” zouden we in staat moeten zijn een duidelijk antwoord te geven vanuit Gods Woord. De antwoorden worden gevonden in Romeinen 6. De tragedie is dat zoveel christenen erin falen Gods principes van overwinning en heiliging te begrijpen. In plaats van Gods principes te volgen, volgen zij talloze vleselijke schema’s en methodes. Zij proberen zelfverbeteringstechnieken. Zij proberen belijdenis van zonden (wat goed is, zie 1 Johannes 1:8-10) maar de belijdenis blijkt het zondigen niet te stoppen en zij vervallen in een zonde-belijdenis-zonde-belijdenis-zonde-belijdenis cyclus. Zij worstelen ermee, zij werken eraan, trachten beter te doen, enz., maar het is altijd hetzelfde oude verhaal: NEDERLAAG! Paulus beschrijft dit goed in Romeinen 7:14-18: De dingen die ik wil doen doe ik niet en de dingen die ik haat die doe ik! Ik verlang Gods wil te doen maar ik kan niet doen wat juist is! Hoe meer ik probeer hoe meer ik lijk te falen!

Laten we het hoofdstuk beknopt verkennen om te zien waarover Romeinen 6 gaat:

- v. 1 – niet in de zonde blijven;
- v. 2 – niet leven in zonde;
- v. 4 – wandelen in een nieuw leven;
- v. 6 – niet meer de zonde dienen als een slaaf;
- v. 10, 11 – leven voor God;
- v. 12 – niet toelaten dat de zonde over ons heerst;
- v. 13 – uw leden niet ter beschikking stellen aan de zonde;
- v. 14 – niet onder de heerschappij van de zonde zijn;
- v. 19, 22 – heiliging.

Ja, deze verzen spreken over het christelijke leven, onze relatie met zonde, hoe te overwinnen, enz.

Wat moet ik doen om een heilig leven te leven? Laten we Romeinen 6 opzoeken voor bevelen. Het is interessant dat het eerste echte bevel niet gevonden wordt vóór vers 11 – “REKENEN”. De nadruk in deze verzen ligt niet op DOEN maar op WETEN (zie Romeinen 6:3, 6, 9, 16; 7:1). Om overwinning te hebben zijn er bepaalde dingen die ik moet WETEN! Het is niet zo dat ik iets moet DOEN, maar ik moet iets WETEN!

De drie sleutelwoorden in Romeinen 6 zijn deze: 1) WETEN (verzen 3, 6, 9); 2) REKENEN (vers 11); 3) STEL TER BESCHIKKING (vers 13). Ten eerste, de gelovige moet DE FEITEN WETEN! Deze feiten centreren zich op wat Christus reeds heeft volbracht door Zijn dood en opstanding (Zijn VOLBRACHTE werk; Romeinen 4:25). De nadruk ligt niet op wat ik **doe** maar op wat Christus reeds heeft **gedaan!** Ten tweede, de gelovige moet REKENEN op deze feiten (ze als waar beschouwen). Geloof is de sleutel! Geloof zegt “Amen” op de feiten van Gods Woord. Geloof zegt: “Ja het is waar, ik ben dood voor de zonde en ik leef voor God. Ik verheug me op dit feit!” (vergeleijk vers 11). Ten derde, de gelovige in Christus moeten zijn leden ter beschikking stellen aan God als iemand die UIT DE DODEN LEVEND geworden is (vers 13). Als een nieuw schepsel in Christus realiseert hij zich dat alles wat hij moet doen eruit bestaat zich **ter beschikking te stellen** voor de dienst van de Koning der koningen!

Romeinen 6:1

1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?

“Dan” = daarom. Dit woord verwijst terug naar het eind van hoofdstuk 5 (zie in het bijzonder 5:20 dat zegt dat door de zonde de genade meer dan overvloedig is geweest).

“Zullen wij in de zonde blijven?” – zal ik dan blijven zondigen opdat de genade toeneemt? Zij die de genade van God niet begrijpen zouden als volgt kunnen redeneren: “**Als Gods genade toeneemt door te blijven zondigen, dan wil ik zondigen opdat ik nog overvloediger blijf zou kunnen geven van Gods verbluffende genade!**”

Hier zien we hoe de natuurlijke mens (1 Korinthiërs 2:14) de genade van God omkeert tot schaamteloos gedrag en losbandigheid (Judas 4). Elke ware gelovige die de genade van God kent zou hierop maar op één manier moeten reageren: “**God verhoede! Laat dit niet zo zijn! Verlaat deze gedachte!**”

Zij die de genade van God in waarheid kennen gebruiken dit niet als een vergunning om te zondigen. Gods genade leert ons precies het omgekeerde (zie Titus 2:11-12). We hebben reeds genoeg gezondigd (zie 1 Petrus 4:3). Bovendien leert ons 1 Johannes dat zij die continu de zonde bedrijven nooit uit God zijn geboren (zie 1 Johannes 3:6, 8, 9; 5:18). Het ware kind van God haat zonde en verlangt ernaar bevrijd te worden van zijn verschrikkelijke slavernij. Hij verlangt er niet naar te blijven zondigen.

Romeinen 6:2

2 Volstrekt niet! Hoe zullen wij, die aan de zonde gestorven zijn, nog daarin leven?

Merk op dat dit vers geen bevel is. Dit vers is een statement van FEIT! Het feit is dit: **IK (vul hier uw naam in) STIERF AAN DE ZONDE!** Het staat in de verleden tijd; het is al volbracht! Zie dat u zorgvuldig uitgaat van dit FEIT en niet van ERVARING. Onze persoonlijke ervaring lijkt dit feit soms tegen te spreken. Mijn ervaring (de manier waarop ik eigenlijk leef) zou me vaak kunnen vertellen dat ik erg levend ben voor de zonde, maar God zegt dat ik ervoor stierf! De ongeredde persoon is dood voor God (Efeziërs 2:1) en levend voor de zonde. De geredde persoon is dood voor de zonde en levend voor God (vergeleijk vers 11). Zonde heeft geen claim op zijn leven. God heeft reeds een claim op zijn leven; in feite **IS GOD ZIJN LEVEN** (zie Kolossenzen 3:3-4).

We mogen onze relatie tot zonde niet verwarren met haar aanwezigheid! Onderscheidt dit *feit* dat wij stierven duidelijk van onze *ervaring* van bevrijding. Want wij sterven niet aan de zonde door onze ervaringen: wij stierven aan de zonde in Christus' dood. Want het feit dat wij stierven voor de zonde is een Goddelijk onthuld woord voor ons, en we kunnen het niet ontkennen! De aanwezigheid van zonde “in onze leden” zal maken dat dit feit dat we ervoor stierven het moeilijk maken

om dit te bevatten en vast te houden: maar God zegt het. (William Newell, *Romans*).

De dood van de gelovige voor de zonde omvat onze VERENIGING met Jezus Christus zoals dit zal uitgelegd worden in de volgende verzen. Wij werden zo geïdentificeerd met Jezus Christus dat Zijn dood voor de zonde (vers 10) onze dood voor de zonde werd. Wij stierven voor de zonde in Hem.

Romeinen 6:3

3 Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?

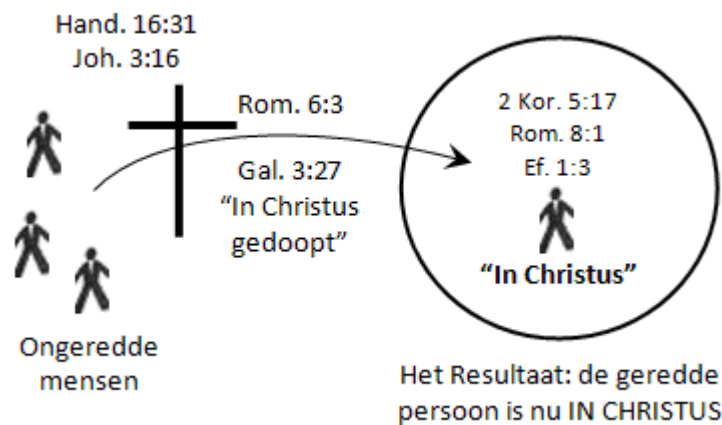
Bemerk het sleutelwoord “WEET”. Paulus spreekt over een feit dat de gelovige moet weten en erop rekenen. Wees over dit feit niet onwetend! Geloof het!

“Wij allen”. Dit gebeurde voor iedereen die een ware gelovige in Christus is. De enigen die niet gedoopt werden in Jezus Christus zijn dezen die niet gered zijn.

“In Christus Jezus gedoopt”. Dit is niet de waterdoop maar de doop in Jezus Christus. De doop in Romeinen 6 is de ECHTE DOOP, niet de rituele doop. Deze echte doop vindt plaats op het moment dat een persoon wordt gered en het is een werk dat enkel God kan doen. Rituele doop (waterdoop) gebeurt **nadat** een persoon gered is en is bedoeld als symbool van de echte doop (een beeld van wat met me gebeurde op het moment dat ik gered werd). De “doop in Jezus Christus” wordt ook genoemd in Galaten 3:26-27. Het resultaat van deze doop is dat de gelovige “IN CHRISTUS” is (zie Galaten 3:28; 2 Korinthiërs 5:17; Romeinen 8:1; enz.). De gelovige werd ondergedompeld in Jezus Christus en in Hem geplaatst zodat hij “in Christus” is. In hem is het dat hij **gepositioneerd** (geplaatst, gezet) werd. Daarom spreken we vaak over de gelovige zijn POSITIE IN CHRISTUS.

Er zijn twee grote waarheden die we altijd weer herhaald vinden in het Nieuwe Testament: 1) DOOP, 2) INWONING. De doop plaatst me in God en de inwoning plaatst God in mij. De Heer voorzei deze relatie in Johannes 14:20: “u in Mij (DOOP), en Ik in u (INWONING)”, en zie ook Johannes 17:21, 23, 26.

DE DOOP IN JEZUS CHRISTUS:

Als ik **gedoopt** ben IN DE HEER JEZUS CHRISTUS, dan betekent dit dat ik werd:

1. Gedoopt in Zijn dood (Romeinen 6:3)
2. Gedoopt in Zijn begrafenis; Romeinen 6:4)
3. Gedoopt in Zijn opstanding (Romeinen 6:4-5)
4. Gedoopt in Zijn lichaam, de Kerk (1 Korinthiërs 12:13)

Christus' GESCHIEDENIS werd mijn geschiedenis omdat ik IN CHRISTUS ben. Zijn dood is daardoor mijn dood, Zijn begrafenis mijn begrafenis, Zijn opstanding mijn opstanding, Zijn hemelvaart mijn hemelvaart (zie Efeziërs 1:20-21; 2:6 – in Christus ben ik gezeten in de hemelse plaatsen!). Christenen zijn zó nauw geïdentificeerd met en in Christus dat de Heer Jezus tot Saul van

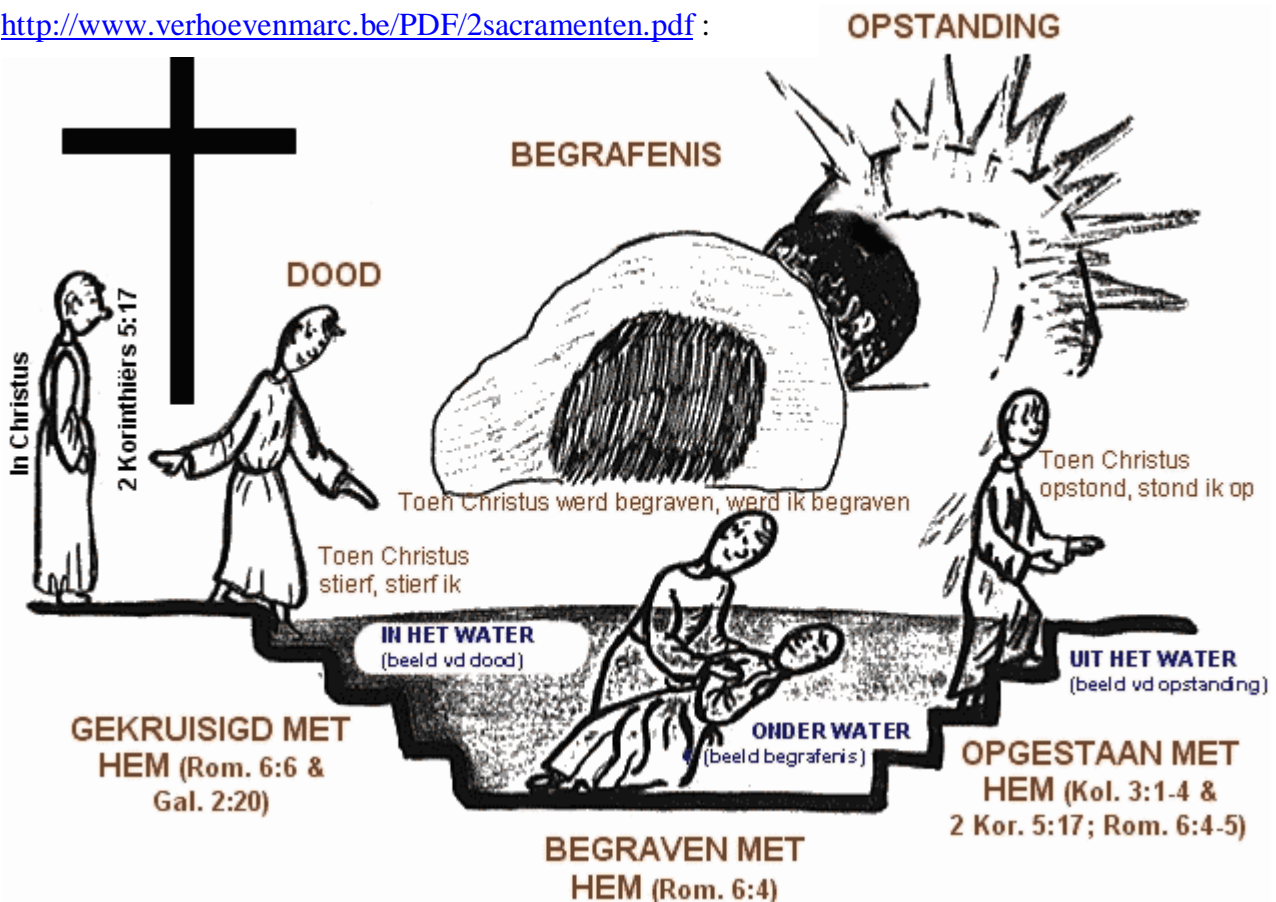
Tarsus kon zeggen: “Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? (Handelingen 9:4). Wanneer het LICHAAM (de kerk) pijn heeft dan voelt het HOOFD dit!

De waterdoop is een **BEELD** van deze heerlijke relatie en positie die gelovigen hebben **IN CHRISTUS**. Beschouw het volgende:

1. Omdat ik **IN CHRISTUS** ben, ben ik met Hem geïdentificeerd in Zijn dood, begrafenissen en opstanding (Romeinen 6:3-4) en dus is de waterdoop een beeld van het feit dat ik met Hem stierf en met Hem opstond (Galaten 2:20)!
2. Omdat ik **IN CHRISTUS** ben, ben ik een nieuw schepsel (2 Korinthiërs 5:14-17), en dus is de waterdoop een beeld van het feit dat ik een nieuw leven en een nieuwe wandel heb (Efeziërs 2:10 en Romeinen 6:4).
3. Omdat ik **IN CHRISTUS** ben, ben ik een lid van Zijn lichaam, de Kerk (1 Korinthiërs 12:13) en dus draagt de waterdoop een getuigenis van het feit dat ik nu een lid ben van het lichaam van Christus en geïdentificeerd wordt met de vergadering van gelovigen (zie Handelingen 2:41-42).
4. Omdat ik **IN CHRISTUS** ben, heb ik vergiffenis van zonden (Efeziërs 1:7) en dus is de waterdoop een symbolisch beeld van het afwassen van mijn zonden (vergelijk Handelingen 2:38; 22:16).
5. Omdat ik **IN CHRISTUS** ben, ben ik niet onder de veroordeling (Romeinen 8:1) en dus draagt de waterdoop een getuigenis van het feit dat ik vrij ben van schuld en ik een goed geweten heb voor God (1 Petrus 3:21).

Zie “Wat betekent het ‘In Christus’ te zijn?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/inChristus.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/2sacramenten.pdf> :

Romeinen 6:4

4 Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.

“Wij zijn met Hem begraven”. Wat is de betekenis van de begrafenis van Christus? Beschouw volgende twee feiten:

1) DE BEGRAFENIS VAN CHRISTUS KIJKT TERUG NAAR ZIJN DOOD OP HET KRUIS.

Zeggen dat iemand werd begraven, is hetzelfde als zeggen dat iemand stierf! Enkel dode mensen worden begraven. Lazarus werd begraven (Johannes 11) omdat hij stierf. De begrafenis van Christus was de grote demonstratie dat Christus werkelijk stierf. Vergelijk het argument van 1 Korinthiërs 15:3-5: Christus stierf voor onze zonden, en het bewijs was dat Hij begraven werd! Christus stond op uit de doden, en het bewijs was dat Hij gezien werd in Zijn opstandingslichaam!

2) DE BEGRAFENIS VAN CHRISTUS KIJKT VOORUIT NAAR DE OPSTANDING.

Christus werd werkelijk begraven. Het heerlijke feit van de opstanding werd gedemonstreerd aan allen toen Zijn lichaam, dat begraven was, plotseling gemist werd! Het was verdwenen! “Hij is hier niet ... zie de plaats waar de Heere gelegen heeft” (Mattheüs 28:6).

Dus, als u denkt aan de begrafenis van Christus, herinner u dan altijd: 1) Dat lichaam in de graf-tombe was werkelijk dood; 2) drie dagen later was dat lichaam in de tombe echt verdwenen. Christus was inderdaad opgestaan en levend voor altijd.

Romeinen 6:4b-5

4b zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.

5 Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding.

Niet enkel werden wij geïdentificeerd met Christus in Zijn dood, maar ook in Zijn opstanding. Christus stierf en in Hem stierf ik ook! Christus stond op uit de doden (Romeinen 4) en in Christus stond ook ik op uit de doden. Dit idee wordt herhaald in vers 5: “met Hem één plant geworden” = verenigd. Mijn praktische wandel (Romeinen 6:4b) zou moeten overeenkomen met mijn positie in Christus (Romeinen 6:5). In Christus heb ik NIEUW LEVEN en ik hoor te wandelen in het licht van DIT FEIT! Wij moeten ons Zijn leven toe-eigenen door geloof (vergelijk vers 11: “rekenen”).

Romeinen 6:6

6 Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden, en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

“Dit weten wij” – Dit introduceert een sleutelfeit dat geloofd moet worden! Wat is de “oude mens” (Romeinen 6:6; Efeziërs 4:22; Kolossenzen 3:9) en wat is de “nieuwe mens” (Kolossenzen 3:10; Efeziërs 4:24)? De oude mens verwijst naar alles wat ik ben en alles wat ik heb in Adam; de nieuwe mens is mijn nieuwe leven in Christus. De ene verwijst naar het ZELFLEVEN; de andere naar het CHRISTUSLEVEN. De ene heeft te maken met de GEVALLEN MENS; de andere heeft te maken met de VERLOSTE of WEDERGEBOREN MENS. De oude mens is het oude ik; de nieuwe mens is het nieuwe ik, de nieuwe schepping in Christus. De oude mens is gekarakteriseerd door de gevallen zondige natuur, ontvangen van Adam; de nieuwe mens is gekarakteriseerd door de goddelijke heilige natuur, ontvangen van God op het moment van de nieuwe geboorte. De oude mens is geboren in het vlees; de nieuwe mens is geboren uit God. De oude mens ontstond door natuurlijke geboorte; de nieuwe mens ontstond door nieuwe geboorte. De oude mens gaat “te gronde door de misleidende begeerten” (Efeziërs 4:22; en vergelijk Romeinen 7:24); de nieuwe mens is “overeenkomstig het beeld van God geschapen, in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:24). De nieuwe mens is iets nieuws dat eerder niet bestond maar geschapen werd (Efeziërs 4:24; 2 Korinthiërs 5:17). Voordat u gered werd bestond de nieuwe mens helemaal niet, maar wel de oude mens!

De oude mens is niet (gewoon) de oude natuur, alhoewel die te maken heeft met de oude natuur; de oude mens wordt gekarakteriseerd als hebbend een natuur die tegengesteld is aan God, en deze natuur drukt zijn karakter op de activiteiten van de oude mens (Roy Heubner).

De oude mens wordt beschreven door zijn werken (zijn daden) in Efeziërs 4:25-31: hij is een boosaardige leugenaar (vers 25), hij heeft een rottig temperament (vers 26), hij is een dief (vers 28), hij heeft een vuile mond (vers 29) en hij wordt gekarakteriseerd door bitterheid, woede, toorn, geschreeuw, laster en een onvergeeflijke geest (verzen 31-32). In contrast hiermee spreekt de nieuwe

mens waarheid (vers 25), wordt boos op de juiste manier en de juiste dingen (vers 26), werkt hard en weet hoe te geven (vers 28), spreekt wat goed is en wat nuttig is (vers 29), is gekarakteriseerd door vriendelijkheid, barmhartigheid en vergevingsgezindheid (vers 32). De nieuwe mens is een afspiegeling van God, die hem ook gemaakt heeft!

Het is belangrijk te weten dat de oude mens onveranderlijk is! Hij zal nooit veranderen! Hij is altijd **VERDORVEN!** De oude mens zal zichzelf nooit verbeteren (in feite, als u gered bent zal de oude mens nog erger lijken!). De oude mens zal zich nooit hervormen. Hij is onverbeterlijk! Wanneer een mens gered wordt is de oude mens niet veranderd, niet getransformeerd.

Hoe gaat God met de oude mens om? Hij verandert de oude mens niet. Wat deed God met alles wat u bent en hebt in Adam? Romeinen 6:6 zegt dit: “weten wij, dat onze oude mens **MET HEM GEKRUISIGD** is”. God veroordeelde de oude mens, bestrafte hem en goot Zijn toorn uit op hem toen de Redder voor mij stierf op het kruis. Mijn oude mens werd gekruisigd!

“Is gekruisigd” – het is gedaan! Het is volbracht! U hoeft de oude mens niet te kruisigen, dit werd bijna 2000 jaar geleden gedaan. Het is niet iets wat u doet maar wat God reeds heeft gedaan! Het is geen bevel om te gehoorzamen, het is een feit om te geloven! Zij die de oude mens trachten te bestrijden winnen nooit!

In Romeinen 6:6 moeten we een verschil maken tussen onze positie en onze ervaring. Dit vers verwijst niet naar de ervaring van een christen, zoals vele gereformeerden leren. “**Onze oude is mens gekruisigd**” is een feit met betrekking tot onze **positie** in Christus. In onze eigenlijke **ervaring** lijkt onze oude mens erg levend, maar we mogen niet uitgaan van onze ervaring. We moeten uitgaan van wat God heeft gezegd (de **FEITEN**)! Het feit van onze positie is dat uw oude mens gekruisigd is met Christus. Claim dat feit door geloof niettegenstaande de schijn van het tegendeel. Reken erop. Als we dit feit voortdurend claimen door geloof, zal de Heilige Geest dit meer en meer waar maken in onze eigenlijke ervaring. Geloof is de sleutel.

Beschouw Kolossenzen 3:9-10. Zie naar de taal. Het zegt: “u hebt de oude mens uitgetrokken” en “u hebt u met de nieuwe mens bekleed”. Dit zijn **geen bevelen maar feiten**. Waarom werd de oude mens uitgetrokken? Opnieuw wordt het antwoord gevonden in Romeinen 6:6. De oude mens werd uitgetrokken omdat God hem op het kruis plaatste! U bent bekleed met de nieuwe mens op het moment dat u werd gered omdat u een nieuw schepsel in Christus bent!

Beschouw nu de taal in Efeziërs 4:22, 24. Hier wordt ons gezegd om **iets te doen!** Legt af en bekleedt! **Dit zijn bevelen!** Maar zei Kolossenzen 3 niet dat dit alreeds gedaan is? Beschouw het verschil:

Kolossenzen stelt het feit; Efeziërs doet beroep op het geloof! In Efeziërs wordt ons gezegd in geloof te doen wat Kolossenzen ons als een volbracht feit stelt!

Een andere illustratie van ditzelfde principe wordt gevonden in Galaten 3:27 en Romeinen 13:14. De eerste passage zegt ons dat wij bekleed zijn met Christus. De tweede passage geeft ons het bevel: “bekleed u met de Heere Jezus Christus”! Galaten 3:27 is het **FEIT**, Romeinen 13:14 doe beroep op **GELOOF** (ons wordt gezegd in geloof te doen wat God in feite reeds gedaan heeft)!

Beschouw Galaten 2:20 – “Ik [de oude mens in Adam] ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij [de nieuwe schepping in Christus]; en voor zover ik [de nieuwe mens] nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”!

Het geloof moet Gods feiten geloven en daarmee rekening houden.

“Het lichaam van de zonde” (vergelijk Rom. 7:24) – deze uitdrukking verwijst naar mijn niet-verloste lichaam dat door de zonde wordt gebruikt als haar instrument. In hoofdstuk 8 zullen we leren dat het de toekomstige hoop van de gelovige is dat ons lichaam zal verlost worden (8:23) en vanaf dan zullen wij nooit meer zondigen. Vandaag echter hebben wij een niet-verloste lichaam dat nog steeds onderworpen is aan verval, verderf, zonde, ziekte en uitiem de fysieke dood. De zonde is nog steeds aanwezig in onze leden (zie Romeinen 6:12; 6:16; 6:19; 7:5; 7:13; 7:17; 7:20 – inwonende zonde; 7:23; 7:25).

“Tenietgedaan” – wegens Christus’ kruiswerk heeft de zonde zijn kracht over mij verloren: “opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen” (Romeinen 6:6).

“De vraag is nu: Hoe werkt dit in het dagelijks leven?”

Gods antwoord is: de inwonende Heilige Geest. Paulus schrijft in Romeinen 8:3, 4: ‘... Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de rechtvaardige eis van de Wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar **naar de Geest**’. Gods plan is dat Zijn Geest het leven van Jezus in ons uitwerkt en ons overwinning geeft in elke aanvechting. Als wij in het **geloof** ons ‘met Christus gekruisigd zijn’ aanvaarden, is het **Zijn werk** de dood van Christus op de oude natuur toe te passen en het nieuwe leven te openbaren.

Waarachtige overwinning moet zowel het één als het ander omvatten. Maar het feit van de tegenwoordigheid van de Heilige Geest betekent niet automatisch dat we overwinning hebben. Wij hebben de verantwoordelijkheid voor een aanhoudend in de dood geven van de oude natuur, opdat Hij kan heersen in ons. Dit is de gedachte van Galaten 5:16: ‘Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen’. Het is alleen de Heilige Geest, Die het leven van de Heer Jezus in ons openbaart. Als wij door het geloof, de oude mens in de dood geven, geeft de Heilige Geest overwinning.

Tenslotte moeten we een belangrijk verschil in het oog houden. Onze nieuwe natuur en de inwonende Heilige Geest zijn niet één en hetzelfde. Een natuur is een eigenschap, een karakter, onze oude natuur heeft de eigenschap om kwaad te doen. Maar de natuur is niet de krachtbron. Een radio bezitten betekent niet automatisch dat u geluid hebt. De radio moet door energie geluid gaan voortbrengen. De radio is niet hetzelfde als de energie. Zo is ook de nieuwe natuur niet hetzelfde als de Heilige Geest. Op de nieuwe natuur vertrouwen, los van de Heilige Geest, betekent een zekere nederlaag. De apostel Paulus ontdekte deze waarheid op een moeilijke manier. Hij verhaalt in Romeinen 7 dat hij in het christelijke leven naar overwinning streefde door de oude natuur met zijn nieuwe goddelijke natuur te bestrijden. Het resultaat was een geestelijke desillusie. Maar als wij tot de belijdenis komen dat onze oude natuur met Christus gekruisigd is, zal de Heilige Geest het leven van onze nieuwe natuur bekrachtigen en hebben wij de sleutel voor overwinning gevonden. In ons zal net als bij Paulus de strijd steeds aanwezig zijn. Doch het zal een strijd zijn die, volgens de Wet van de Geest des levens, door de Heilige Geest in ons wordt gevoerd.

Wees niet bevreesd. De strijd waarvan in Galaten 5:17 wordt gesproken, zal blijven zolang wij in dit lichaam zijn.

Maar de strijd is op zich niet zondig, de nederlaag wel. God heeft nooit gezegd dat de gelovige zonder strijd moet zijn, maar Hij geeft overwinning als wij de oude mens met zijn werken in de dood geven. De volle kracht van de Heilige Geest is voor ons beschikbaar. Door een overgegeven en afhankelijk wandel met Hem schenkt Hij Zijn leven dat overwint, als wij het oude willen verliezen” – Joël T. Andrus, in <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen-Andrus.pdf>.

Het is belangrijk er altijd aan te denken dat wanneer een persoon is gered zijn zondige natuur NIET TENIETGEDAAN is. We weten dat om drie redenen:

- 1) De duidelijke uitspraken van de Schrift – 1 Johannes 1:8,10; 2:1-2.
- 2) Het blijkbare feit dat gelovigen in hun huidige lichaam nog steeds kunnen zondigen (als mijn zonde zou tenietgedaan zijn dan zou zondigen ONMOGELIJK zijn).
- 3) Romeinen 7:14-24 spreekt van het PROBLEEM en de AANWEZIGHEID en de KRACHT van INWONENDE ZONDE in het leven van de gelovige.

Pas op voor twee extremen:

1. Zij die geloven in **ZONDELOZE VOLMAAKTHEID**.
“Sinds ik gered ben, heb ik nooit gezondigd en ik kan niet zondigen”.

Deze valse zienswijze wordt beantwoord in 1 Johannes 1:8, 10.

2. Zij die geloven in **ZONDIGE ONVOLMAAKTHEID**.
“Ik kan het zondigen niet tegenhouden. Ik heb geen andere keus dan te zondigen. Enz.” Deze valse zienswijze wordt beantwoord in 1 Johannes 2:1; Romeinen 6; enz. God heeft voorziening getroffen voor de gelovige om overwinning over zonde te hebben (Romeinen 8).

Het woord “niet meer” betekent “niet langer”. Beschouw de volgende “niet meer” passages:

1. Romeinen 6:6 – “niet meer als slaaf de zonde zouden dienen”.
2. Galaten 2:20 – “niet meer ik leef”.
3. 2 Korinthiërs 5:15 – “niet meer voor zichzelf zouden leven”.
4. Efeziërs 4:17 – “niet meer wandelt zoals de andere heidenen”.
5. Efeziërs 4:28 – “niet meer stelen” (de praktijken van de oude mens).
6. 1 Petrus 4:2 – “niet meer naar de begeerten van mensen”.
7. Efeziërs 4:14 – “geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen”.

Romeinen 6:7

7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Dit vers verklaart (“want”) waarom gelovigen niet langer slaaf van de zonde hoeven te zijn. Zie ook Romeinen 6:18, 22 – “vrijgemaakt van de zonde”. De gelovige in Christus moet “vaststaan in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft” (Galaten 5:1) en moet rekenen op de kracht van de Heilige Geest (Romeinen 8) – Hij alleen kan van deze vrijheid een realiteit maken in de dagelijkse ervaring

Romeinen 6:8

8 Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.

Geloven is de sleutel. We moeten Gods feiten geloven! God heeft de feiten onthuld over onze identificatie met Christus en onze positie IN HEM. Het geloof moet rusten op deze feiten. Wij zijn niet enkel in Christus GESTORVEN maar ook met Hem OPGESTAAN. Ik deelde in Zijn dood en ik deel ook in Zijn leven!

Romeinen 6:9

9 Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.

De dood heeft geen heerschappij meer over Christus en ook niet meer over mij. Zie Openbaring 1:18. Hij overwon de dood. Christus’ opstanding was heel anders dan de verrijzenis van Lazarus. Lazarus stond enkel op om terug te sterven. Christus stond op om nooit meer te sterven. En in Christus’ leven leeft ik. Wegens mijn vereniging met Christus deel ik in Zijn eindeloze leven. Hij is inderdaad mijn leven (Kolossenzen 3:3-4)!

Romeinen 6:10

10 Want wat Zijn sterven betreft, is Hij voor eens en altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God.

De leer van Christus die “voor eens en altijd” stierf is belangrijk en wordt benadrukt in de volgende passages: Hebreëën 9:26, 28; 10:10-14; 1 Petrus 3:18. Als Christus opnieuw zou moeten sterven dan zou dit betekenen dat Zijn dood niet genoegzaam was en Zijn werk aan het kruis niet volbracht

(zie Johannes 19:30 en 17:4). Contrasteer deze duidelijke leer van de Bijbel met de valse katholieke leer van de MIS waarin het offer van Christus telkens weer wordt herhaald.

Merk op dat vers 10 zegt dat Christus stierf “voor de **zonde**”. Hier staat niet dat Hij “stierf voor **zonden**”. Romeinen 6 heeft het over de “zonde” (de wortel, de zondenatuur), niet “zonden” (de rotte vruchten van de zondenatuur). Dit is de nadruk in de hoofdstukken 6-8.

Romeinen 6:10 spreekt niet over Christus die stierf voor onze **zonden**”, d.w.z. over onze bevrijding van de straf op **zonden**, om vergiffenis te schenken voor onze **zonden**. Christus’ dood voor onze **zonden** was de nadruk in Romeinen 3 en 4 (en merk in Romeinen 4:7, 25 het meervoud op van “ongerechtigheden”, “zonden”, “overtredingen”).

In Romeinen 6:10 wordt gezegd dat Christus voor eens en altijd voor de “zonde” gestorven is, niet voor “zonden”. En gezien gelovigen geïdentificeerd zijn met Hem, kan ik zeggen: “ik stierf voor eens en altijd voor de zonde (in Hem)”. Krachtens onze positie in een eenheid met Christus door de Geestesdoop (Romeinen 6:3-4) is Christus’ dood, begraving, opstanding en hemelvaart ook waar voor ons.

Romeinen 6:10 zou verbonden moeten worden met Romeinen 8:3, waar van de dood van Christus gezegd wordt dat “de zonde [werd] veroordeeld in het vlees”. “Zonden”, de vrucht van de zondenatuur, worden vergeven (zie “zonden” in Handelingen 10:43; 2:38; 3:19; Lukas 24:47; enz.), maar “zonde” (de natuur) is veroordeeld (niet vergeven). God vergeeft onze zondenatuur niet maar heeft deze veroordeeld op het kruis van Golgotha (Romeinen 8:3).

Christus stierf “voor eens en altijd voor de zonde” (Romeinen 6:10). De dood in de Bijbel spreekt vaak van afscheiding. Positioneel werd ik afgescheiden van de bron van zonde (de oude mens, de zondenatuur). Ik bevind me niet langer positioneel in het oude Adamitische vlees (Romeinen 8:9), alhoewel dit naar mijn ervaring nog steeds deelachtig is.

Wegens onze identificatie met Christus hebben we een geheel nieuwe positie in Hem. We zijn niet langer in de eerste Adam, het hoofd van de oude schepping waartoe wij ooit behoorden, maar we zijn in de Laatste Adam, het Hoofd van de Nieuwe Schepping (zie 2 Korinthiërs 5:17).

Romeinen 6:11

11 Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.

“Zo” = Ik het licht van de feiten genoemd in voorgaande verzen. In Christus’ dood stierf ik (v. 6-8, 10) en in Christus’ opstanding leef ik (v. 8-10). Wat waar is voor Christus is waar voor mij. Net zoals Christus stierf voor de zonde en nu leeft voor God (vers 10) zo stierf ook ik voor de zonde en leef ik voor God (vers 11). Deze twee waarheden (mijn dood en opstanding in Christus) worden gezien in Galaten 2:20 en veel andere passages (zie Kolossenzen 2:20 met Kolossenzen 3:1).

“Rekenen” – dit is het eerste echte bevel in het hoofdstuk! Eerder heeft God FEITEN aangehaald die we moeten WETEN. Wat betekent dit sleutelwoord? U moet uzelf dood en levend in Christus zien. Het werkwoord staat in de tegenwoordige tijd: we moeten blijven rekenen. Het is een geloofswoord. Door geloof moeten de gelovigen rekenen op Gods feiten en die feiten moeten persoonlijk toegeëigd worden.

In Romeinen 6:11 moeten we rekenen met twee feiten: 1) ik stierf in Christus; 2) ik leef in Christus.

God vraagt ons niet op iets te rekenen om het waar te maken, maar om erop te rekenen dat het waar IS (positioneel, in Hem). De feiten zijn de feiten, of we erop rekenen dat ze waar zijn of niet. Maar we zullen geen voordeel halen uit de feiten tenzij we ze claimen door geloof.

Romeinen 6:12

12 Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.

Hier hebben we een volgend bevel: “Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren”. Het is voor een gelovige mogelijk om dit te laten gebeuren (anders zou dit bevel zonder betekenis zijn).

Als een gelovige niet wandelt in geloof en niet rekt op Gods feiten (vers 11), zal zonde regeren. Laat zonde niet over u regeren. Geloof dat de zonde een onttroonde monarch is. God is nu mijn Koning en Meester, niet de zonde.

“Sterfelijk lichaam” = mijn onverlost lichaam dat nog onderhevig is aan zonde en dood. Wanneer de verlossing van ons lichaam plaatsvindt (zie Romeinen 8:23) zal ons lichaam “onsterfelijk” zijn (1 Korinthiërs 15:51-54) en zonde zal nooit meer regeren in onze lichamen. In die tijd zal een bevel zoals in dit vers geheel zinloos zijn. Noot: het feit dat de zonde zich nog steeds kan uitdrukken in onze sterfelijke lichamen, en zelfs kan “regeren”, is bewijs dat de zonde nog niet is weggedaan.

Romeinen 6:13

13 En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God.

Hier wederom een volgend bevel: “Stel uw leden niet ter beschikking”!

In de context van Romeinen 6:13 is er het idee van een slaaf die naast zijn meester gereed staat om te doen wat hij wil. Heer, mijn leden staan tot uw dienst!

“Wapens” = instrumenten, werktuigen, wapens. God wil onze leden als Zijn instrumenten.

In dit vers hebben we het derde sleutelwoord van dit hoofdstuk dat betrekking heeft op de gelovige zijn verantwoordelijkheid: 1) WETEN (verzen 3, 6, 9); 2) REKENEN (vers 11); 3) TER BESCHIKKING STELLEN (vers 13). We moeten Gods feiten **weten**, we moeten daarop **rekenen** in geloof, en we moeten ons **ter beschikking** stellen.

De sleutel frase in vers 13 is deze: “maar stel uzelf ter beschikking aan God, ALS MENSEN DIE UIT DE DODEN LEVEND GEWORDEN ZIJN”. Dit is het waarin vele mensen dwalen wanneer het aankomt op toewijding. Zij presenteren hun oude mens aan God. God kan en zal de “oude mens” niet gebruiken. Als wij ons ter beschikking stellen aan God doen wij dat dan als mensen die uit de doden zijn opgestaan en leven? Dit is het soort van toewijding die God aangenaam is. Voor Zijn dienst gebruikt God enkel wat wij zijn in Christus, niet wat wij zijn in Adam! Wat wij zijn in Adam werd afgewezen en veroordeeld aan het kruis!

Romeinen 6:14

14 Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de Wet, maar onder de genade.

“Heersen” komt van het Griekse woord “kurios”, wat “heer” of “meester” betekent. De zonde zal niet uw heer of meester zijn! Anders zou u een SLAAF zijn van de zonde. Waarom heeft de zonde geen heerschappij over ons? “U bent namelijk niet onder de Wet, maar onder de genade”. Wij leven niet onder een wetssysteem maar onder een genadesysteem. De genade regeert nu (zie Romeinen 5:21).

Er zijn er velen vandaag die de christen onder de Wet trachten te plaatsen. Dit is een gevaarlijke dwaling en brengt de gelovige onder de heerschappij van de zonde.

De Bijbel maakt erg duidelijk dat een persoon niet onder de Wet staat als een weg tot redding. De Wet (trachten de Wet te houden) kan nooit **rechtvaardigen** (zie Romeinen 3:20; Galaten 2:16; Handelingen 15:7-11; 13:38-39; Romeinen 3:27-28). Een mens wordt gered door genade middels geloof en los van de werken van de Wet.

De Bijbel maakt ook duidelijk dat een persoon niet onder de Wet is als levensregel. De Wet (trachten de Wet te houden) kan nooit **heiligen** (heiligheid voortbrengen). De Wet is heilig (Romeinen 7:12) maar kan ons niet heilig maken. Romeinen 6 maakt duidelijk dat heiliging niet gebeurt door werken van de Wet. Dit is ook de leer van het boek Galaten (zie in het bijzonder Galaten 3:2-3). Inderdaad, Romeinen 7 (zoals we later zullen bestuderen) toont ons de uitermate frustratie en het falen van de mens die een wettische methode van heiliging betracht.

Wanneer Paulus in Romeinen 6:14 zegt dat de gelovige “niet onder de Wet, maar onder de genade” staat dan verwijst hij naar **heiliging** (de vooruitgang in heiligheid van de gelovige) – niet **rechtvaardiging** (de gelovige die in Christus rechtvaardig voor God staat). Vroeger in zijn brief maakte Paulus duidelijk dat geen persoon wordt gerechtvaardigd door de werken van de Wet (Romeinen 3:20, 28). In hoofdstuk 6 is het onderwerp dat van heiliging (verzen 19, 22) niet rechtvaardiging (dat behandeld werd in de hoofdstukken 3-5). Uit Romeinen 6:14 is het duidelijk dat Paulus spreekt over het bevrijd zijn van de heerschappij, macht en gezag van de zonde, en daar gaat heiliging precies over.

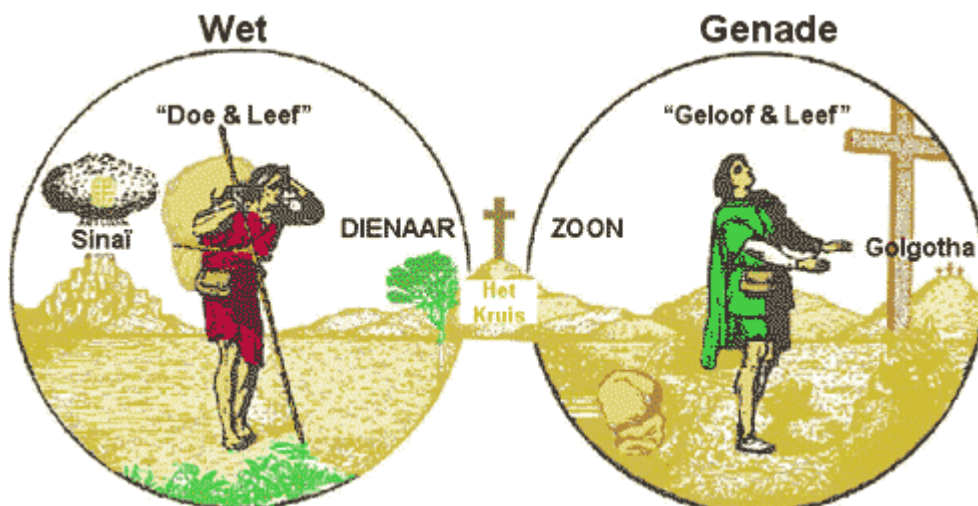
Onder de Wet zijn betekent onder de heerschappij van de Wet zijn (Romeinen 7:1) en daaraan “vastgebonden” zijn (Romeinen 7:6). Wanneer een persoon onder de Wet is, dan is hij onder de heerschappij van de zonde (zie Romeinen 6:14). Dit is zo omdat de WET EIST maar geen bekwaamheid geeft om na te komen (vergelijk Romeinen 7:18)

De Wet brengt een persoon slechts in slavernij (zoals we zullen zien in Romeinen 7). Enkel de genade van God en de God van alle genade brengt verlossing! Het probleem ligt niet bij de Wet (Romeinen 7:12); het probleem ligt bij de mens die een zondaar is (Romeinen 7:14). De Wet presenteert de mens Gods ontzagwekkende en heilige eisen. De mens is hulpeloos en hopeloos en onbekwaam om Gods eisen na te komen (Romeinen 7:15-24).

Voor een gedetailleerde studie die aantoont dat de gelovige niet onder de Wet is als levensregel, zie “Wat is de levensregel van de gelovige?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sinai-golgotha.pdf>.

De volgende tabel toont enige verschillen tussen Wet en Genade:

WET	GENADE
De Wet is iets wat de mens moet nakomen.	Genade is iets wat God heeft gedaan.
Ik doe iets voor God.	God doet iets voor mij.
De werken van het vlees.	Het volbrachte werk van Christus.
De werken van de mens.	Het werken van God.
Proberen en worstelen om te voldoen aan Gods standaarden (wat een mens nooit aankan).	God voert mij op naar Zijn standaarden (door Gods genade in Christus).
Kweekt een geest van zelfrechtvaardigheid en trots: “Zie wat ik heb gedaan”!	Kweekt een geest van echte nederigheid, zonder bluf: “God krijgt alle verdienste”!
De berg Sinaï staat centraal.	De berg Golgotha staat centraal.
Slavernij: IK KAN NIET!	Verlossing: GOD KAN!
Ik doe iets voor God.	God doet iets voor mij.

Zie meer in “Wet en Genade”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Wet-en-genade.pdf>

Romeinen 6:15

15 Wat dan? Zullen wij zondigen omdat wij niet onder de Wet maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!

De natuurlijke mens faalt erin de genade van God te begrijpen. Hij denkt dat de genade een vrijbrief is om te zondigen. Genade is geen vrijheid om te zondigen maar vrijheid om niet te zondigen. Leert Gods genade de gelovige om boos te leven en door te gaan met zondigen (zie Titus 2:11-12)? Denk aan een persoon met een erg zware last op zijn rug. Wanneer hij gaat naar de berg Sinaï, wat gebeurt er dan? De last wordt zwaarder en zwaarder (Romeinen 7:13)! Wanneer hij gaat naar de berg Golgotha, wat gebeurt er dan? De last valt van zijn rug bij de voeten van het kruis [zie het plaatje hierboven]. De berg Sinaï kan nooit het meesterschap van de zonde verbreken, enkel genade kan dat. De berg Sinaï kan nooit de zonde-belaste ziel bevrijden, maar wel de berg Golgotha. De Wet kan nooit de kracht van de zonde breken. De Bijbel zegt ons wat de Wet doet met zonde: ze versterkt zonde (1 Korinthiërs 15:56) en door de Wet wordt zonde “uitermate zondig” (Romeinen 7:13).

Romeinen 6:16

16 Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid?

Paulus doet zijn lezers in dit vers denken aan een erg simpel principe. U BENT EEN SLAAF VAN WIE U GEHOORZAAMT! Als u God dient, dan bent u Gods dienaar/slaaf. Als u de zonde dient dan bent u een dienaar/slaaf van de zonde! Er is nog een ander vanzelfsprekend principe dat in dit vers geïmpliceerd is: “Niemand kan twee heren dienen” (Mattheüs 6:24). Je kan niet God én de zonde dienen; je moet kiezen (zie ook Johannes 8:34).

Romeinen 6:17-18

17 Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent.

18 En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid.

Gelovigen moeten zich altijd herinneren wat zij WAREN (vers 17) en wat zij nu ZIJN (vers 18) wegens de genade van God.

Zie “De Rijkdom van Zijn Genade”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rijkdommen-genade.pdf>.

U was:
SLAAF VAN DE ZONDE
(vers 17)

U bent nu:
DIENSTBAAR AAN DE GERECHTIGHEID
(vers 18)

Hoe kwam deze verandering er? “Maar nu bent u van harte [zie Romeinen 10:9-10] gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent” (vers 17). Paulus verwijst uiteraard naar de evangelieboodschap over een gekruisigde en opgestane Redder die deze mensen hadden ontvangen en geloofd (zij gehoorzaamden het evangelie door te geloven in de Heer Jezus Christus). Vers 18 zegt letterlijk: “U bent slaaf gemaakt aan de gerechtigheid”!

Houd in gedachten dat Paulus begint met DANKZEGGING tot God. Dank zeggen is eigenlijk een daad van geloof en een daad van rekenen (vergelijk vers 11). Met andere woorden zei Paulus: “Heer, ik geloof dat ik eens een slaaf was van de zonde, maar nu een slaaf van de gerechtigheid ben”! Dankzegging is een excellent middel waarmee de gelovige zijn geloof kan uitdrukken in de feiten die God heeft gedaan.

Waar gaat vrijheid over? Is het een toestemming om te doen wat ik ook maar wil? Is het vrijheid om te zondigen? God verhoede! Deze verzen tonen ons dat ware christelijke vrijheid de vrijheid is om God te dienen. De gelovige is nog steeds een slaaf. Het verschil is dat hij van meester veranderd is!

Romeinen 6:19

19 Ik spreek op menselijke wijze vanwege de zwakheid van uw vlees. Want zoals u uw leden beschikbaar gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de ene wetteloosheid tot de andere wetteloosheid, stel zo nu uw leden beschikbaar ten dienste van de gerechtigheid, tot heiliging.

Paulus spreekt hier in menselijke termen en gebruikt de illustratie van de slaaf-meester relatie.

Voordat wij tot Christus kwamen dienden wij de zonde; nu dienen wij de gerechtigheid.

“Beschikbaar stellen”: als door bloed gekochte gelovigen moeten we erg duidelijk maken dat wij nu een nieuwe Meester hebben.

Romeinen 6:20

20 Want toen u slaaf van de zonde was, was u vrij ten aanzien van de gerechtigheid.

Dit is een beschrijving van mijn ongered leven. Ik was vrij ten aanzien van de gerechtigheid. Ik was een slaaf van de ongerechtigheid. Ik kon niets doen om God te behagen (Romeinen 8:8). Ik was een slaaf van de zonde, maar God zij dank, ik werd verlost!

Romeinen 6:21

21 Wat voor vrucht dan had u toen van de dingen waarover u zich nu schaamt? Immers, het einde daarvan is de dood.

Als we terugkijken op ons ongered leven dan is er niets dat we kunnen claimen als vrucht. Ik was vrij (van gerechtigheid) en zonder vruchten! Zie Mattheüs 7:17-18 (een slechte boom kan geen goede vruchten opleveren). Als ik terugkijk op mijn ongered leven vanuit Gods standpunt, dan ben ik beschaamd. Ik kan niet trots zijn op het leven dat ik leefde in het vlees, los van God en los van Zijn leven. Het eind van een ongered leven is de DOOD. Een ongered leven kan beschreven worden als volgt: vruchteloos, vruchteloos, vruchteloos ... DOOD!

Romeinen 6:22

22 Maar nu, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, die tot heiliging leidt, met als einde eeuwig leven.

Maar wat een contrast! Wat een verschil heeft de genade van God gemaakt! Het leven van een gereed persoon kan beschreven worden als volgt: vrucht, vrucht, vrucht ... EEUWIG LEVEN! De gelovige is vrijgemaakt van de zonde, een slaaf van God, leeft een leven dat afgescheiden is van zonde en afgescheiden VOOR GOD (heiligheid) en het eind is eeuwig leven (een eeuwige relatie met God – zie Johannes 17:3).

Mochten wij als kinderen van God gekenmerkt zijn door Zijn vrucht (Galaten 5:22-23). Mochten wij veel vrucht dragen (Johannes 15) tot lof en heerlijkheid van Zijn genade.

Romeinen 6:23

23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Dit vers bestaat uit twee delen. Het eerste deel toont wat de mens verdient; het tweede deel toont wat God geeft. Vers 23 is eigenlijk een samenvatting van de verzen 21 en 22. Het eerste deel van vers 23 vat vers 21 samen, en het tweede deel van vers 23 vat vers 22 samen.

“Loon” = wat wij verworven hebben, wat wij verdiend hebben, omdat we ervoor gewerkt hebben. Wat een hels loon! Zonde is een verschrikkelijke betaalmester! Wat een afschuwelijke werkgever! Door een leven van werken onder de zonde heb ik de dood verdiend.

“Genadegave” = vrije gave (Grieks: *charisma*). Een **gave** verschilt helemaal van een **loon**. Een loon wordt verdiend; een gave kan niet verdiend worden – ze kan enkel ontvangen worden in dankbaarheid. We kunnen dankbaar zijn dat God met ons omgaat overeenkomstig genade en niet overeenkomstig Zijn Wet. Elk wettelijk systeem is een systeem van werken en geeft precies wat de persoon heeft verdiend. Gods gave van eeuwig leven wordt gevonden IN (niet “door”) Jezus Christus onze

Heer (vergelijk 1 Johannes 5:11: “en dit leven is IN Zijn Zoon” en Romeinen 6:11: “levend voor God IN Christus Jezus”).

De aanvangsvraag van Romeinen 6:1 wordt beantwoord in vers 23. Als een persoon continu de zonde blijft dienen, en niet de genade van God aanneemt, zal hij exact verkrijgen wat hij heeft verdiend: DOOD! Deze dood omvat voornamelijk twee dingen: 1) **afscheiding van God**; en 2) **straf door God**. Zie 2 Thessalonicenzen 1:8-9; Mattheüs 25:41,46; Openbaring 20:15; enz. De Heer Jezus Christus betaalde deze doodstraf voor mij. Hij werd afgescheiden van God (Psalm 22:1; Mattheüs 27:46) en Hij werd door God gestraft (Jesaja 53; 1 Petrus 3:18). God is geheel tevreden gesteld door het volbrachte werk van de Heer Jezus Christus voor mij.

Mijn ongered leven	Mijn gered leven
Geen vrucht (v. 21)	Veel vrucht (v. 22)
Wetteloosheid tot wetteloosheid (v. 19)	Gerechtigheid tot heiliging (v. 19)
Beschaamd (v. 21)	Dankbaar (v. 17)
Vrij ten aanzien van de gerechtigheid (v. 20)	Vrijgemaakt van de zonde (v. 22)
Slaaf van de zonde (v. 20)	Dienstbaar aan God (v. 22)
Dood (v. 21, 23)	Eeuwig leven (v. 22, 23)

Romeinen 6 kan kort samengevat worden in één vers. Dat ene vers wordt gevonden in Galaten 2:20.

EEN SAMENVATTING VAN HET CHRISTELIJKE LEVEN IN ÉÉN VERS:

“Ik ben met Christus gekruisigd; en **niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij**; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven” – Galaten 2:20.

NIET IK WAAROM “NIET MEER IK LEEF”? OMDAT ...	MAAR CHRISTUS WAAROM “CHRISTUS LEEFT IN MIJ”? OMDAT ...
Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont ... Ik ellendig mens! (Romeinen 7:18, 24)	De Wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de Wet van de zonde en van de dood (Romeinen 8:2).
Al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoe-deld kleeft (Jesaja 64:6).	Uit Hem bent u in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing (1 Korinthiërs 1:30).
De zonde die in mij woont (Romeinen 7:20).	Christus leeft in mij (Galaten 2:20).
Ik leef voor mezelf (2 Korinthiërs 5:15).	Ik leef voor Hem Die voor mij gestorven en opgewekt is (2 Korinthiërs 5:15).
De werken van het vlees, namelijk overspel, hoererij, onreinheid . . . (Galaten 5:19).	De vrucht van de Geest: liefde, blijdschap, vrede . . . (Galaten 5:22-23).
Zij die in het vlees zijn, kunnen God niet beha-gen (Romeinen 8:8).	Ik ben niet in het vlees, maar in de Geest. De Geest van God woont in mij (Romeinen 8:9).
Ik heb de oude mens met zijn daden uitgetrok-ken (Kolossenzen 3:9).	Ik heb me met de nieuwe mens bekleed die ver-nieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft (Ko-lossenzen 3:10).
Mijn oude mens gaat te gronde door de mislei-dende begeerten (Efeziërs 4:22).	Mijn nieuwe mens is geschapen overeenkomstig het beeld van God (Efeziërs 4:24).

Mijn oude mens is met Hem gekruisigd (Romeinen 6:6).	Mijn leven is verborgen met Christus in God (Kolossenzen 3:3).
Ik ben met Christus gestorven (Kolossenzen 2:20).	Ik ben met Christus opgewekt (Kolossenzen 3:1).
Ik ben gedoopt in Zijn dood (Romeinen 6:3; Galaten 2:20).	Ik ben met Hem één plant zijn geworden in Zijn dood en opstanding (Romeinen 6:5).
Ik ben gekruisigd met Christus (Galaten 2:20).	Niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij ... ik leef door het geloof in de Zoon van God (Galaten 2:20).
Het oude is voorbijgegaan (2 Korinthiërs 5:17).	Alles is nieuw geworden (2 Korinthiërs 5:17).
Ik ben dood voor de zonde (Romeinen 6:11).	Ik ben levend voor God in Christus Jezus (Romeinen 6:11).
Ik ben dood in Adam (1 Korinthiërs 15:22).	Ik ben levend in Christus (1 Korinthiërs 15:22).
Eens was ik een slaaf van de zonde (Romeinen 6:17, 20).	Nu ben ik vrij van zonde en een dienaar van God (Romeinen 6:18,22).

Voor verdere studie:

“Het christelijke leven en hoe dit moet geleefd worden”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christelijkeLeven.pdf>

“Wat is de levensregel van de gelovige?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sinai-golgotha.pdf>

“Leven door geloof”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Gal2-20.pdf> (Galaten 2:20).

“De Twee Naturen van de gelovige”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen-Andrus.pdf>

“De Twee naturen in de gelovige”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen2.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - [Nieuwste Artikelen](#)